

't Spitsgattertje

Uitgave van de Midgetclub (opgericht: 7 oktober 1977).

't *Spitsgattertje* is de officiële spreekbuis voor liefhebbers en/of bezitters van een zeiljacht van het Oostzeejolttype Midget.

Dit clubblad wordt viermaal per jaar uitgegeven en wel in de maanden maart, juni, oktober en december (o.o.v.) en komt ook op de website (<http://www.midgetclub.nl/>).

Contact website: midgetclub.website@gmail.com

Oplage:	ca. 170 stuks
Inzending van kopij:	ca. 3 weken voor verschijning
Adverteren op website:	voor iedereen mogelijk, vraag om informatie
Contributie:	€ 20,-- (+ inschrijfgeld éénmalig € 4,50)
Contributie buitenland:	€ 25,-- (+ inschrijfgeld éénmalig € 4,50).

Algehele organisatie en secretariaat:

e-mail: info@midgetclub.nl

Corry & Dirk Broeckman

Adres: Boeier 02-57, 8242 CE Lelystad. Tel.: 032-024 76 68

Redactie Spitsgattertje:

e-mail: redactie@midgetclub.nl

Thécla van Geelen & Jos Ouwehand

Adres: Dorpsstraat 159, 1534 NH Oostknollendam. Tel.: 075-642 38 81

Drukwerk: Zaansprint, Wormerveer

Bankinformatie:

IBAN: NL64 INGB 0006 5008 75

BIC: INGBNL2A

t.n.v. Stichting Midgetclub, Boeier 257, 8242 CE Lelystad

Bijeenkomsten worden altijd op een zaterdagmiddag gehouden in:

Ontmoetingscentrum 'Het Kraaiennest'

Kortenhoefsedijk 145

1241 LX Kortenhoef. Tel.: 035-656 23 44

Aanvang van alle middagen is 13.30 uur.

Omslagfoto: 'Razzle Dazzle' Midgetreünie 2011 (foto Leen Koppenol)

Achterkaft: 'Razzle Dazzle' tijdens Grote Driehoek Noordzee (foto L. v.d. H.)

Inhoudsopgave

blz. 1	Colofon
blz. 2	Inhoudsopgave en programma 2016
blz. 3	In memoriam Ton Vermaas
blz. 5	'Spitsgattertaart' maart 2016
blz. 6	Midgetreünie 2016: 'De ronde van Goeree-Overflakkee'
blz. 7	Grote Driehoek Noordzee met de 'Razzle Dazzle'
blz. 22	Met 4.70 meter door de Deense wateren (deel 2)
blz. 25	Zeesenboot of drivkvase
blz. 28	Aangeboden/gevraagd

Programma 2016

Zaterdag 23 januari: lezing 'Vaarpraktijk' door Ted Jansen, zie aankondiging in deze editie.

Zaterdag 27 februari: 't Spitsgattertje' 156, 40^e jaargang komt uit.

Zaterdag 12 maart: Voorjaarsbijeenkomst Midgetclub.

Onze clubleden Lianne van der Hoff en Ton Vermaas geven een voordracht over de Grote Driehoek Noordzee waaraan zij in juni 2015 deelnamen met de Midget 26. De reüniecommissie 2016 blikkt vooruit op de 39^e 'natte' Midgetreünie.

Zaterdag 4 juni: 't Spitsgattertje' 157, 40^e jaargang komt uit.

Maandag 1 augustus t/m vrijdag 5 augustus: 39^e 'natte' Midgetreünie, met als thema 'De ronde van Goeree-Overflakkee'.

Zaterdag 15 oktober: 't Spitsgattertje' 158, 40^e jaargang komt uit.

Zaterdag 5 november: Najaarsbijeenkomst Midgetclub, aandacht voor 40 jaar Midgetclub. Verder een terugblik op de afgelopen 39^e 'natte' Midgetreünie rond het eiland Goeree-Overflakkee.

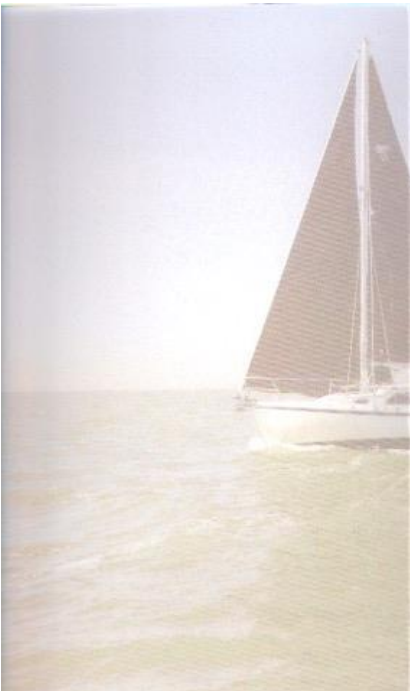
Zaterdag 10 december: 't Spitsgattertje' 159, 40^e jaargang komt uit.

In memoriam Ton Vermaas

Op 26 april jl. overleed Ton Vermaas. Ton was al enige tijd onder behandeling in het AMC te Amsterdam, maar jammer genoeg heeft dat hem niet meer kunnen helpen. Ton was vanaf begin tachtiger jaren al lid van de Midgetclub. Een actief lid die regelmatig stukjes schreef voor ons clubblad 't Spitsgattertje, voordrachten hield tijdens bijeenkomsten en regelmatig betrokken was bij de organisatie en/of invulling van de 'natte' Midgetclubreünie met oefeningen praktisch zeemanschap. Ook was Ton tot aan zijn ziekbed de beheerder van onze website. Vorig jaar zomer deed Ton nog mee met de 'Grote Driehoek Noordzee' van de Nederlandsche Vereniging Kustzeilers, niet wetende, dat dit zijn laatste grote zeereis zou worden. Wij denken terug aan een onvergetelijke vriend en Midgetclublid door en door en wensen Helmi en zijn kinderen veel sterkte.

Corry en Dirk Broeckman (Secretariaat Midgetclub)

Ton is aan zijn laatste tocht begonnen...
wij zullen mijn bijzondere man, onze vader,
schoonvader en opa ontzettend missen.

Ton Vermaas
man van Helmi Hendriks

☆ Winschoten, 27 juni 1946
† Lelystad, 26 april 2016

Helmi
Nicole, Nick
Peter en Marlene, Isa, Cas

Saerdam 85, 8242 JC Lelystad

De crematieplechtigheid zal volgens de wens van
Ton in besloten kring plaatsvinden.

Wij zullen het leven van Ton met je vieren onder
het genot van een hapje en een drankje op
zaterdag 7 mei van 16.00 tot 20.00 uur, in de
soos van de Watersport vereniging Lelystad,
Houtribhaven 2, Lelystad.

Drie jaar achter elkaar mocht ik met Ton mee als maatje. We hebben een aantal oversteken naar Engeland gemaakt met de 'Razzle 'Dazzle'. Het eerste jaar hebben we de rivier de Orwell en Woolverstone, Ramsgate en de Belgische kust bezocht. Het tweede jaar hebben we de 'Kleine Driehoek Noordzee' van de Nederlandse Vereniging van Kustzeilers gezeild, vanuit IJmuiden naar Newcastle en Hartlepool. Vorig jaar deden we mee aan de 'Grote Driehoek Noordzee' van de Nederlandse Vereniging van Kustzeilers, vanuit Den Helder naar Schotland en Noorwegen*. Met het overlijden van Ton ben ik mijn 'skipper' verloren. Ik ben dankbaar voor wat ik van Ton heb mogen leren tijdens onze reizen. Niet alleen heb ik meer ervaring mogen krijgen in zeilen en navigatie, het zeezeilen heeft me persoonlijk doen ontwikkelen en een andere kijk op mijn leven gegeven. Met warme en

waardevolle herinneringen denk ik terug aan de mooie, maar ook soms heftige, ervaringen van het zeilen op zee. Ik ben dankbaar voor de periodes dat we samen mochten optrekken en heb deze herinneringen in mijn hart gesloten.

Lianne van der Hoff

(Ad. * Zie elders in dit Spitsgattertje, red.)

Welke boten hebben de Midgetclubleden?

Spitsgatters in de Midgetclub (maart 2016)

1	1 x Midget 13"
16	16 x Midget 15'
51	51 x Midget 20'
2	2 x Albatros 21'
2	2 x Storfidra 25'
44	44 x Midget 26'
2	2 x Lynæs 29'
14	14 x Midget 31'

Midgetreünie 2016

Op het moment van verschijnen van dit artikelje is het zeilseizoen al weer in volle gang. De eerste tochtjes zijn gemaakt en de eerste overnachtingen achter de rug. Binnenkort gloort daar de zomervakantie. Wat gaan we doen? Blijven we op ons thuiswater, gaan we doelloos ronddobberen in Nederland, is het buitenland misschien een optie?? Neen!!

Als Midgetvaarder kom je dit jaar natuurlijk naar Zeeland waar de Midgetreünie met het thema 'De ronde van Goeree-Overflakkee' van start gaat. De proloog is op 1 augustus in de welkomsthaven 'WSV Den Osse' aan het grootste zoutwatermeer van Europa, de Grevelingen. Daar verzamelen zich de aangemelde schepen en vanaf 16.00 uur zullen oude en nieuwe bekenden elkaar begroeten bij een steigerborrel.

Via een korte sprintetappe naar Herkingen, een ploegentijdvaart naar de pittoreske jachthaven 'De Schapenput' en een waaieretappe naar het Hollands Diep, zal de tocht op vrijdag 5 augustus eindigen in de gezellige verenigingshaven 'WSV Heliuss' in Hellevoetsluis.

Op het moment van schrijven zijn er al vijf Midgets 20, vier Midgets 26, twee Midgets 31 en een zalmschouw aangemeld. U ziet, er is nog voldoende mogelijkheid om aan te melden. Maar wees er snel bij; dat maakt het plannen van de activiteiten voor de organisatie overzichtelijker.

U kunt een aanmeldingsformulier aanvragen door een mailbericht te sturen naar de organisatie van de 'natte reünie' 2016:

peterholswilder@ziggo.nl

Peter, Lia, Maurice en Nina

Grote Driehoek Noordzee met de 'Razzle Dazzle'

Ton Vermaas schreef bijgaand verslag van de Grote Driehoek Noordzee die hij samen met opstapper Lianne van der Hoff in de zomer van 2015 maakte.

Inleiding

(De Driehoek Noordzee Challenge is een prestatietocht die op de Noordelijke Noordzee wordt gezeild. De rally start in Den Helder, waarna de deelnemers koers zetten naar de Shetlandeilanden, en van daar uit naar Farsund in Noorwegen. De tocht terug naar Den Helder maakt de driehoek compleet. Bron: <http://ned8100.nl/?p=112>)

'Klein maar dapper' hebben we met de Razzle 'Dazzle', een Midget 26, in 2014 meegevaren met de 'Kleine' Driehoek Noordzee. Zeker gezien de winden, bijna niks op de heenweg en tot Noord 5 à 6 bft (halve wind) op de terugweg, was het voor deze wel heel zeevaardige 'notendop' toch nog een redelijke uitdaging. En het kriebelde voortdurend om ook eens een 'echte' driehoek mee te varen. ("Het is eigenlijk toch wel een takke eind varen, zo'n dikke 1100 mijl...") Uiteindelijk viel, na de enthousiaste briefings in Lelystad in het vroege voorjaar, de beslissing. We (Ton, Lianne en 'Razzle 'Dazzle") gaan weer mee varen, nu met de 'echte' Driehoek Noordzee 2015!

De voorbereiding

De stuurautomaat Raymarine EV-100. Hier hangt de trouwe eend nog achter de 'Razzle 'Dazzle'. Die zouden we onderweg in hoge golven verliezen...

Normaal gesproken is gedurende het hele jaar het schip in topvorm. Deze keer nog meer na het vervangen van de verstaging, alle boordverlichting

door led (Lopolight) en het aanbrengen van een acculader (merk Sterling) en een zwaardere dynamo (75Ah). Deze dynamo/acculadercombinatie 'trapt' binnen de kortste keren de accu's weer helemaal vol. We hebben geen windgenerator en zonnecellen maar dit werkt ook, al kost het wat peut. Op navigatiegebied hebben we alles op orde: o.a. vier GPS 'en, een kaartplotter met AIS-ontvanger en transponder, radar (die hebben we hard nodig gehad, leest u later) en een EPIRB. Uiteraard ook de nodige papieren kaarten en pilots. Voor de zeilvoering hebben we de wegneembare kotterstag opgetuigd en het stormzeiltje op leuvers op de kotterstag aan de railing geknoopt. Wie weet hebben we hem nodig... Achteraf gezien maar goed dat we dit hebben gedaan! Verder 'gaan we naar zee' met de nieuwe Raymarine stuurautomaat type EV 100. De tiller zou waterdicht moeten zijn. Na alle regen en het buiswater onderweg bleek dat niet het geval te zijn... Ik heb nu wel een nieuwe. *Een 'warme douche' voor meneer Raymarine!* Aan reddingmiddelen hebben we de voorgeschreven N275 zwemvesten, een gekeurd reddingvlot, reddingboei met joon met strobelight en platte lijnen aan dek voor de haken van de 'lifelines' die we op zee altijd dragen.

De aanbrengrtocht: van Lelystad naar Den Helder

Op vrijdag de 19e juni vaar ik de 'Razzle 'Dazzle' solo van Lelystad naar Den Helder. Ik loop wat vertraging op: Helmi belt als ik al bij Flevo Marina vaar of ik wel aan alles gedacht heb. "Heb je je paspoort wel meegenomen?" Sh..., vergeten! Dus terug naar de Houtribhaven en naar huis (gelukkig dichtbij). De volgende vertraging wordt veroorzaakt doordat er een NW-wind staat, 4 à 5 recht op de (bolle) kop van de Midget, precies in de richting waar ik naartoe moet. Formidabele snelheden van ca. drie knopen en soms minder op de motor, worden wel gehaald met al dat gestamp... Wat dichterbij Den Oever, aan de hoge wal, wordt het gelukkig wat beter. Vertraging nummer drie: er draait maar één brug bij de sluis van Den Oever. Ik val in het half zes 'slotje' voor een doorvaart. Hestia (Hestia is iemand van de organisatie van de Driehoek Noordzee, red.) die gaat bellen waar ik blijf. Ook ben ik te laat voor de nasi goreng in het clubgebouw van de KMJC. Beetje jammer maar goed, ik ben er; de boot is door Hestia in orde bevonden, en 's avonds komt Lianne aan boord, m'n maatje voor de komende driehoek. We zijn er klaar voor.

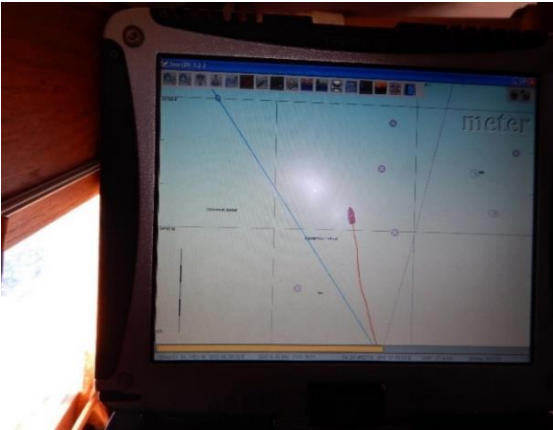
De heenweg: van Den Helder naar Kirkwall, Orkneys (uitgeweken naar Newcastle)

We vertrekken op zaterdag rond 13.00u vanwege het tij en varen met de overige deelnemers mee het Molengat uit. Met onze 1.40m diepgang gaat dat zeker lukken. Er staat een NW-wind, kracht 2 tot 3. We gaan 'op koers' naar Kirkwall met nog zo'n dikke 400 mijl te gaan...

Op zondag, dag twee in zee, zijn we lekker richting het noorden aan het varen al is het niet helemaal bezeild voor ons. We motoren zachtjes mee om hoogte en snelheid te houden. Zelfs met de motor bij lukt het niet om op de 'rumblineline' te blijven. Bijkomende motivatie: we willen de aankomstborrel (vast Schotse whisky?) in Kirkwall niet missen... Om 00.00u hebben we 187 mijl op de klok staan. Een aardige dag met een matige NW wind, ruimend naar noord en een zonnetje. Wel koud, vooral 's nachts.

Op maandagmorgen, dag drie in zee, hebben we in de ochtend echt hele dikke vette mist. De radar staat bij. We komen langs

een boorplatform met wachtschepen. Op een gegeven moment zitten we één mijl achter zo'n wachtschip. We roepen hem aan op kanaal 16 en gaan daarna over naar 6. Na "Goedemorgen" en een praatje pot (= over 'koetjes en kalfjes' praten, red.) belooft hij op zijn huidige koers te blijven en wij passeren hem op radar en AIS op een kwart mijl aan zijn bakboord.

We hebben hem NIET gezien. Achter ons worden wat andere (zonder radar) meeluisterende deelnemers wat 'spichtig'. Er volgen marifoongesprekken over de plaats van dat wachtschip. De kapitein (een Nederlander met een doorrookte bromstet) maakt zich niet zo druk. "Jullie zitten

nog een heel eind zuid van me, 't komt allemaal wel goed." Op een gegeven moment klaart het op maar tegelijkertijd neemt ook de wind behoorlijk toe. Dat was niet beloofd op het palaver in de KIM-briefingroom in Den Helder... We gaan overstag en besluiten, net als een aantal andere deelnemers, om de Engels/Schotse kust op te zoeken voor een oppertje (= luwe plek waar men een schip kan leggen, red.) en eventueel een uitwijkhaven. Voor ons duurt die westelijke koers niet al te lang. De zee begint nu erg hoog en voor ons heel vervelend te worden. Op een gegeven moment een vreselijke klap. Ik kijk overboord om de container, die ik denk geraakt te hebben, voorbij te zien drijven. Maar nee, 't was een hoge golf geweest die ons raakte.

Hier besluiten we om uit te wijken naar Newcastle met op dat moment nog zo'n 100 mijl te gaan op koers 220. Het aanlopen van de kleine havens ten noorden van Newcastle durven we met dit weer niet aan. Meestal zijn het getijhavens met smalle 'approaches'. Newcastle kenden we nog van vorig jaar tijdens de

Kleine Driehoek. Ook met dit beestenweer is het aanlopen van de Tyne geen probleem. Om vier uur in de middag zetten we koers naar onze uitwijkhaven. Vóór de drie tot vier meter hoge golven uit lopen we met een bakstagwind en een hoop geslinger, richting Newcastle. We varen onder gereefd grootzeil en de stormfok (niet voor niks aangeslagen dus). Een paar keer stapt er een zeetje binnen in de kuip. Toch maar wat aan de afwatering gaan doen. De loosgaten kunnen door de vlonder niet optimaal lozen. Gelukkig hebben we onze laarsjes aan...

Dinsdagmorgen, dag vier in zee, varen we via het ankergebied naar de pieren van de Tyne. We zijn er rond een uur of tien in de ochtend samen met de DFDS-ferry uit IJmuiden. Na heel de nacht op een 'hobbelpaard' te hebben gezeten zwakt de zee hier nu wat af en binnen de pieren natuurlijk helemaal. We strijken ons gereefde grootzeil en stormfokje en motoren naar de Royal Queys Marina, een paar mijl de rivier op. Sinds de Kleine Driehoek van vorig jaar een voor ons bekende sluis en haven en al op de marifoon worden we hartelijk verwelkomd door de havenmevrouw. Alsof we haar kinderen waren die na lange tijd weer thuiskwamen. Ook worden we op de sluismuur verwelkomd door Savio van de 'Rianne' die ook naar hier is uitgeweken. Ook de Spirit is naar de Royal Queys uitgeweken met Kees Koersveld als (solo) schipper. Wij hebben nu 408 mijl op de klok staan. Beetje omgevaren dus. De steigerborrel in Kirkwall kunnen we nu wel op ons buik schrijven, dat gaan we nooit meer redden... Als alternatief drinken we de aankomstborrel op de 'Razzle 'Dazzle'' samen met de 'Rianne' crew, Matthijs en Savio. Onnodig te vermelden dat daar bij de Royal Queys een lange boerennacht wordt geslapen.

Een 'tussendoortje': van Newcastle naar Eyemouth

We moeten, nou ja willen..., op maandag de 29ste in Farsund zijn om de Driehoek weer op te pikken. 't Is nu woensdag de 24e. We hebben dus wat tijd over. We gaan eerst nog een stukkie noordelijker om toch nog in Schotland te zijn geweest. Hebben we toch niet voor niks die Schotse gastenvlag gekocht. Lianne had haar vriendje beloofd 'echte' Schotse whisky te kopen in

Schotland zelf. Tja, wat doe je dan? We besluiten naar de eerste Schotse haven te varen vanuit het zuiden gezien. Deze haven is Eyemouth, zo'n dikke 70 mijl naar het noorden, net om de hoek bij de Farne eilanden. Matthijs en Savio van de 'Rianne' horen van onze plannen en vinden het leuk om met ons mee te varen. Gezellig, ook voor ons, met af en toe een praatje pot over de marifoon. Alleen is maar alleen. We schutten om 16.30u naar buiten en de "Dazzle" gaat (rode) diesel tanken net buiten de sluis. Bonnetje maar goed bewaren... We hebben bekeken dat rond 20.00u het tij noordwaarts loopt en hoogwater in Eyemouth de volgende ochtend om 09.48u is. We stemmen onze vertrektijd erop af en wachten geduldig aan de wachtsteiger tot het zover is. Er is van alles te zien, vooral vissersboten die daar ook komen tanken en grote schepen (o.a. autoferries) op de Tyne.

Zoals gepland vertrekken we rond 20.00 u. Eenmaal op zee is de harde wind van een paar dagen geleden helemaal verdwenen. De zee is als een spiegel. 'Krakiehelder' is het met een maantje erbij. Dat wordt dus motoren geblazen langs de kust noordwaarts. We varen op zichtafstand van de

'Rianne'. Op een gegeven moment, ergens rond middernacht, loopt het toerental van onze motor behoorlijk terug. De gang gaat eruit en komt soms heel even weer terug. Tussen de 500 toeren en 1500 loopt meneer Mitsubishi in de catacomben van de "Dazzle". Vervuilde diesel getankt? 'Rianne' haalt ook de gang eruit om bij ons te blijven (nog bedankt daarvoor!!) Zou het 'masjien' er helemaal mee stoppen, was het met dit vlakke zeetje geen probleem geweest om ons te gaan slepen. Bij het kriecken

van de dag (het wordt in deze tijd van het jaar eigenlijk nooit helemaal donker) passeren we het lichtschip dat de 'stenen' van de Farne eilanden afdekt. Hier gaan we bakboord uit naar Eyemouth. Uiteindelijk hebben we al 'hinkelend', en ook nog een stuk zeilend, toch zelf de eindbestemming bereikt. Bij aankomst bleek er een hoop zeewier in de schroef te zitten... Eyemouth heeft veel 'zeehavenhonden'. Overdag liggen ze op de keien een dutje te doen. Lekker comfortabel... 's Avonds komen er een stuk of drie-vier zeehonden 'vissies vangen' vlak bij onze afgemeerde "Dazzle" en 'Rianne'. 's Middags hebben we de Schotse whisky gehaald in het 'durf'. Samen met de 'Rianne' crew hebben we er nog een beetje rondgebanjerd en boodschappen gedaan in de lokale supermarkt.

Een leuk plaatsje is dat Eyemouth en het is het zeker waard om er ooit nog eens een keertje terug te komen. Alleen de koude douche was wat minder. Ik had maar één muntje voor het douchehokje dat toevallig net stuk was. Had ik weer...

Oversteken naar Noorwegen. Van Eyemouth naar Farsund

Op vrijdagmorgen de 26e was het plan om rond 09.00u te vertrekken. De Mitsubishi onderin de 'Dazzle' heeft er weinig zin in zo vroeg in de ochtend. Na veel startaccugeweld begint ze eindelijk te lopen. We maken los van 'Rianne' en maar net los stopt de motor er weer mee. Matthijs en Savio kunnen nog net onze railingdraad pakken. Bij nader inzien blijkt het groffilter vervuild te zijn. (Was nieuw vanaf maart.) Toch door die rode

diesel vervuild? Matthijs komt aan boord en binnen de kortste keren is het filter verwisseld voor een nieuwe reserve. Nog even ontlichten en klaar is Kees (in dit geval Matthijs). Handjes bij draaiende motoren is link. Dat wist Matthijs eigenlijk al lang maar toch ging het nu mis en kostte het zijn duimnagel. Hoeft hij voorlopig geen nagel te bijten... Twee uur later dan gepland gaan we, 'Razzle 'Dazzle' en 'Rianne', dan richting Farsund met 325 mijl te gaan op koers 068. 'Onze' zeehond op de keien van het havenhoofd doet ons uitgeleide. Gedurende de hele reis blijven we bij elkaar en lopen uiteindelijk ook samen Farsund binnen. Op deze eerste dag op zee is het lekker weer met een heerlijk zonnetje en de (halve) wind is zwak, rond twee bft., uit het zuid-oosten. Tot op een behoorlijke afstand van de kust zien we nog steeds zeehonden om ons heen. Als je, als zeehond, zover van land woont, waar slaap je dan? Ook zijn er weer de Jan-vangenten en stormvogeltjes. Je hoeft je tijdens een eenzame wacht in de kuip geen moment te vervelen met al dat 'zeeleven' om je heen; degene die van wacht af is gaat lekker slapen. Lianne en ik zijn veranderd van wachtsysteem: voorheen 'deden' we drie uur op en drie uur af. We hebben dit nu gewijzigd in: overdag, tussen 09.00u en 21.00u doen we vier uur op en evenzoveel uur af. Degene die om 17.00u van wacht af gaat kookt het eten. Onderweg naar Farsund eten we samen beneden in de kajuit. De zee is hier wel heel erg leeg op de vogels, de zeehonden en

'Rianne' na. Na 21.00u tot 09.00u, door de nacht, is het weer drie op en drie af. Het voordeel is dat er dan een wisseling in de hondenwacht zit. En van de bijna vier uur die je overdag kan slapen rust je, wel bij een rustig zeeetje, lekker uit.

De volgende dag (dag twee in zee) ben ik jarig, net als vorig jaar ver van huis en haard. Lianne zorgt weer voor het ophangen van de slingers. Van de 'Rianne' klinkt tweestemmig het "Lang zal hij leven" over de marifoon. Heel attent en vreselijk leuk! Aan boord van de 'Dazzle' is er een verjaardagsneut. Op deze tweede dag op zee worden we nog steeds verblijd met een rustig zeetje en geen harde winden. Met max. drie bft. is het de hele weg naar Farsund wel gedaan. Na middernacht gaat mijn wacht in en binnen drie uur gaat de wind van halve wind stuurboord helemaal om naar het noordwesten. Weer halve wind, maar nu inkomend van bakboord. We hebben regelmatig contact met de 'Rianne'. Dan weer hebben we Matthijs en dan weer Savio aan de lijn. Soms lopen ze wat uit op hun halfwinder maar steeds halen we ze ook wel weer in tot zichtcontact. Nog wat wetenswaardigheden van deze dag: in de middag komen we in de buurt van een productieplatform mét GSM-antenne. Mijn mobieltje gaat tekenen van leven geven. De hele 'riedel' van 'Hartelijk gefeliciteerd'-sms'jes komt langs. Ongelooflijk zo'n 150 mijl van de Noorse kust. Ook bellen naar huis is mogelijk. Tot verrassing van het thuisfront uiteraard. "Je zit toch midden op zee?" Verder krijg ik vandaag geen verjaardagscadeau in de vorm van de dolfijnen-show. Morgen misschien? Om 18.40u varen we door de 57 graden NB heen (02.23 graden oost) met de 'Rianne' nog steeds in de buurt. Dag drie (en laatste dag in zee) onderweg naar Farsund: tijdens het regelmatige marifooncontact met de 'Rianne' krijg ik van Matthijs te horen dat ik naar het noordwesten moet kijken. Daar zijn de planeten Venus en Jupiter te zien. Overdag is er geen zonnetje meer want het is een sombere, grijze dag vandaag. In de middag gaat het heel hard regenen, net gedurende de wacht van Lianne. Als een verzopen katje en heel koud komt ze om 17.00u weer naar beneden om op te warmen. Afgelost wilde ze niet worden... de bikkel! Zo rond halverwege de middag komt er ineens een heel nest Jan-van-genten onze kant op gevlogen. Ze zijn de voorbodes van akelig veel dolfijnen. Veel van de dolfijnen haken aan bij de 'Dazzle'. Ze spelen met de boot door er onderdoor te schieten, voor de boeg uit het water te springen en je vlak naast de boot, op een metertje of twee, aan te kijken. Een uitgesteld verjaardagscadeau. Het blijft altijd een fantastische

vertoning en voor ons is het spelletje van deze zeedieren één groot feest. Ondertussen is er een probleem met onze plotter. De route naar binnen, tussen de 'stenen' door, had ik in de plotter gezet. Lang verhaal kort: de route is er niet meer. Wat heb ik fout gedaan? Ik denk aan een geheugenprobleem van de computer. Rond 21.30u zijn we de aanloop van Farsund genaderd. Ik heb met Savio afgesproken dat we, met de 'Rianne' als loodsboot, in haar kielzog zullen volgen tussen de 'stenen' door. Achter elkaar motorend schuiven we naar binnen en net na middernacht (het is nu maandag de 29e geworden) zijn we in Farsund. 'Rianne' en 'Dazzle' meren, onder luid getoeter van de afgemeerde deelnemers (leuk, hartverwarmend!), af langs de 'Riddle'. We zien een heleboel lichtjes maar hoe het er werkelijk allemaal uitziet zien we pas de volgende morgen. We kaarten nog wat na tijdens de afmeerborrel(s) met de 'Rianne'-crew bij ons aan boord. Om een uur of twee gaan de lichtjes van beide bemanningen uit. Redelijk vermoeiend, zo'n duochallenge. We zijn in ieder geval wel mooi op tijd voor de steigerborrel... Die vindt pas plaats om 17.00u. Lekker uitslapen dus.

In Farsund

Als we ergens in de ochtend wakker worden zijn de lichtjes van de afgelopen nacht veranderd in een leuk stadje met veel houten huizen, geveerd in van allerlei kleurtjes. Het wit overheerst maar bruin en geel doen ook mee. Het lijkt net of je in een levende ansichtkaart bent terechtgekomen. De dag, tot aan de steigerborrel, verloopt op uiterst luie wijze: een beetje rondlopen in het stadje en souvenirs kopen voor thuis. Het ziet er allemaal erg schoon en welvarend uit. Ik kom thuis met 'goed bedoelde rotzooi' zoals elandkussens en dito sleutelhangers... Verder wordt de scheepsvoorraad aangevuld bij de supermarkt die zich op drie stappen lopen van de boot langs de kade bevindt. Inmiddels is gedurende deze dag bijna iedereen in Farsund aangekomen. De 'bikkels' zijn er ook, die tegen de noordwest zeven in, toch in Kirkwall terecht zijn gekomen. De ongeveer twintig afvallers, die naar havens ergens tussen Whitby en Edinburgh met alles ertussen, zijn uitgeweken zijn er ook. We zijn dus niet de enigen die er niet meer tegenin konden boksen. Ik belde Henk, een

Midgetclubgenoot die met een Midget 26 (solo) de wereld is rondgezeild: "Hé Henk, ik doe mee met de Driehoek Noordzee. Het is me niet gelukt om er, met een noordwest zeven op een aan de windse koers met bijbehorende hoge golven, tegenin te boksen. Wat is jouw ervaring onder die omstandigheden?" Zijn antwoord was heel simpel: "Dat kan met die boot helemaal niet!!" OK, dan zijn we in ieder geval geen 'watjes' die te vroeg hebben opgegeven.

De dag erna, in Farsund, staat in het teken van een fantastische bustour naar twee watervallen waarbij onderweg uiteraard ook een blik werd geworpen op de omgeving van Farsund. We hebben die dag te maken met strak blauwe luchten en een lekker zomerse temperatuur. Het kon niet mooier! Die omgeving is prachtig en we zijn er, met maar twee dagen, eigenlijk veel te kort. De watervallen waren heel indrukwekkend vooral die waar ze, in een rots uitgehouwen, een kunstmatige trap hebben aangelegd voor de zalmen. Kunnen die beesten lekker tegen de stroom in omhoog springen en wij achter dik glas ernaar kijken. Zowel deze bustour als de barbecue 's avonds zijn georganiseerd door een Nederlander die er al jaren woont. Eigenlijk een soort Kees Verkerk die in dit geval Arno heet. Hij heeft de bustour en de barbecue 's avonds op perfecte wijze georganiseerd. Petje af!

Na de bustour gaan we even tanken. De pomp is vlakbij onze ligplaats. We moeten wel even een ommetje maken onder een hele hoge brug door.

Bijgevoegde 'Dazzle'-foto, gemaakt door Joep de Jong van de 'MiesJe'.

Ook ziet u ons op de foto die vanaf de hoge brug (plm. 60ft AMSL) is gemaakt door Niko van Schaik van de 'Above Mean Sea Level'. Wat een prachtig land is dit toch. Jammer dat je er vanuit Nederland zo'n drie dagen over doet om er te komen. 'Effe' naar Farsund in een vrij weekeindje is wat teveel van het goede.

De 'Razzle Dazzle' links onder, gefotografeerd vanaf de hoge brug

Terug naar huis op woensdag 3 juli

Na een zonovergoten palaver om 10.00u volgt een uurtje later een evenzo zonovergoten vertrek uit Farsund. Weer hebben we een dikke driehonderd mijl te gaan. Eenmaal voorbij de laatste 'stenen' zetten we koers

naar het Stortemelk. Met ons mee vertrekken meerdere deelnemers zodat het op de AIS redelijk druk is. Helaas kunnen we door tijdgebrek niet mee naar Den Helder. We gaan daardoor de steigerborrel en de gezelligheid van de Kustzeilers bij de KMJC missen... Na vertrek varen we hoog aan de wind maar zo tegen de wachtwissel van 17.00u is de wind gekrompen naar zuidoost. We varen daarmee met knikken in drie schoten: groot-, genua- en stormfokschoot. Het loopt zomaar lekker, ruime winden vindt deze Midget wel fijn. Onze mede- vertrekkers lopen allemaal stukken sneller, 'janken' ons aan stuurboord voorbij en verdwijnen al snel uit zicht... Je kunt niet alles hebben... Zo duiken we de avond en nacht in waarbij de wind steeds meer aanwakkert. Een zesje staat er nu wel, uit zuidoost.

Bij de wachtwissel van 00.00u (als dag twee op zee begint) gaat er een rif in het grootzeil en draaien we de genua weg. Het

stormfokje blijft staan. Zelfs voor deze ondertuigde vier ton plastic wordt het, zonder te reven, onder deze omstandigheden toch een beetje teveel van het goede. Met de toename van de wind begint de zee hetzelfde te doen. Aan het begin van de middag trekt de wind nog meer aan tot zuidoost zeven. Het gaat behoorlijk tekeer en we varen weer op het ons bekende 'hobbelpaard'. Het leven aan boord en vooral het slapen wordt er niet aangenamer op. (Over het toilet-gebruik zullen we het maar niet hebben.) Rond 13.00u verliezen we onze trouwe eend op positie 55.55 N op onze track tussen Farsund en Vlieland. De golven komen nu boven de roerkoning uit waaraan het touwtje van onze eend was bevestigd. Tijdens voorgaande reizen was het nog nooit zo bar en boos geweest en dus nog nooit een eend verloren... Het leek

net of ze naar ons omkeek en dacht: "Waarom komen jullie me nou niet halen?" Het was onverantwoord om op dit zeetje rond te gaan, laat staan de kuip te verlaten. Zou het een bemanningslid zijn geweest, dan zou er een vet pro-

bleem zijn ontstaan om betrok-kene onder deze omstandigheden weer aan boord te krijgen. Wij zijn in de kuip continue aangelijnd en in principe hoeven we de kuip niet uit, ook niet om te reven. In dit geval: "Sorry lieve eend, we zullen je nooit vergeten!" Ik ben wel benieuwd naar degene die, midden op zee, een plastic eend is tegengekomen en hoe verbaasd die persoon zal zijn geweest. We zullen het nooit weten... Zo aan het eind van dag twee gaat, aan het eind van de middag, de dikke wind eruit en belanden we in een vette onweersbui die tot na middernacht boven ons hoofd blijft hangen. Een beetje beangstigend is zo'n situatie wel. In een

volle jachthaven is de kans op blikseminslag in jouw mast relatief klein. Helemaal alleen op zee ligt dat toch wat anders... Met veel bliksemschichten om ons heen belanden we in dag drie.

Naarmate deze derde dag op zee vordert neemt de wind steeds verder af en ruimt naar zuidwest. Bezeild is het nu voor geen meter meer. Van de onweersbuien zijn we rond twee uur 's nachts gelukkig verlost. Als we elkaar om 03.00u aflossen hebben we de 1000 mijl vanaf vertrek Den Helderolgevaren en hebben we nog 100 mijl te gaan naar het Stortemelk. Consequent nemen we er geen borrel op. Op zee wordt niet gedronken (m.u.v. ééntje op m'n verjaardag). Al motorend komen we aan het eind van de middag, nu gelukkig met een heerlijk zonnetje erbij, in een volkomen windstilte terecht. Onze zeilen klapperen als een gek en worden gestreken. We zitten in de 'doldrums' net ten noorden van de shipping lanes... Zonder schokkende uitwijkmanoeuvres uit te hoeven halen steken we keurig netjes haaks over en gaan boven Terschelling stuurboord uit richting het Stortemelk. Hier komen we ook weer onze vrienden van de 'Rianne' tegen en maken ons laatste praatje over de marifoon. Zij gaan door naar Den Helder ondanks de zwakke wind en de stroom tegen. Wij varen rond 21.30u met stroom mee het Stortemelk op. Het plan is om te overnachten op Vlieland. Ik meld me bij de Brandaris op kanaal 2. De Brandarismeneer meldt dat er geen bijzonderheden zijn maar wel dat Vlieland helemaal vol en de haven gesloten is. Oeps, wat nu? Door naar Terschelling is geen optie. We zouden er midden in de nacht bij iemand langszij moeten gaan liggen en met het tij komt het ook niet lekker uit.

We besluiten om door te varen naar Makkum en komen in dag vier terecht. Tot halverwege de Blauwe Slenk hebben we het laatste staartje vloed mee richting Harlingen. Na de kentering en kort erna stroomt het er nog niet zo hard en redelijk snel passeren we Harlingen. Op de nu bijna volle ebstroom in de Boontjes richting Kornwerd lopen we zeven knopen over de grond. Dat schiet lekker op. Rond 02.30u zijn we bij de sluis. Ik laat Lianne de sluis roepen voor een brugopening en schutting richting IJsselmeer. Ik weet dat een vrouwenstem over de marifoon sluiswachters (en ook ooit verkeersleiders) doet 'smelten'. Het werkte ook nu weer: de brug geeft onmiddellijk

roodgroen en de sluis staat voor ons klaar. Binnen de kortste keren varen we langs de (blinde) tonnetjes richting Makkum. Ten noorden van het geultje barst het van de ankerliggers want in Nederland heerst op dat moment een hittegolf (tijdens de Driehoek nou niet bepaald...) In Marina Makkum vinden we een perfect plekje aan een kopsteiger. Het begint al weer te kriebelen en we horen de vogeltjes fluiten als de we de welverdiende afmeerborrel(s) naar binnen slaan. Een boerennacht* volgt en 's morgens een lekkere warme douche. Vanaf Farsund hebben we 337 mijl gevaren en de totaalstand vanaf vertrek Den Helder is nu 1140 mijl. Over de 35 mijl naar Lelystad zullen we het maar niet hebben. Afstanden worden relatief als je een tocht als deze hebt gevaren. Vroeger was de trip naar Makkum vanuit Lelystad of omgekeerd een 'wereldreis'. Nu vaar je 'op routine' het IJsselmeer over zonder zelfs een kaart erbij. De (mijn) tijden zijn veranderd...

Tenslotte mijn dank en bewondering voor mijn maatje Lianne. Met z'n tweeën een dergelijke tocht varen onder soms barre omstandigheden is niet niks. Al weer voor het derde jaar varen we samen de Razzle Dazzle naar de Engelse oostkust en weer terug. Deze keer met een 'ommetje' via Noorwegen.

Met een gerust hart ging ik slapen als Lianne de wacht voor drie of vier uur van me over nam. Toppie gedaan en nogmaals dank! Ook dank aan de organisatie en de deelnemende leden Kustzeilers die ons, voor de tweede keer, een warm welkom in hun midden hebben bezorgd.

Ton Vermaas

(Ad. * Destijds een gangbaar woord bij de koopvaardij: de boerennacht was een nacht dat het schip werkloos aan de wal lag, zodat men eens rustig kon gaan passagieren en slapen enz. Bron: <http://vaarttips.nl/tipb.htm#boerennacht>)

Met 4.70 meter door de Deense wateren - Hoe klein kun je gaan? (Deel 2)

In het februari-Spitsgattertje van deze jaargang hebben wij het eerste deel opgenomen van de Denemarkenreis van Tjeerd Boersma in zijn Midget 'Kleinkapitalist'. Daarin viel te lezen dat hij vanaf Augustenborg Yachthavn naar Sonderborg en Svendborg ging. Nu vervolgen wij de reis naar Strynø.

Zondag 31 mei: tegen de stroom in

Het is zonnig, de wind is 4 à 5 en na geldwisselen en nog een laatste boodschap vertrek ik in de richting van de Zuid Funense archipel, waarvan ik een aantal eilanden wil bezoeken. Vlak tegenover Svenborg ligt het grote eiland Täsinge. Hieromheen loopt de Svenborgsund; je vaart er aan beide kanten tussen de heuvels. Vanaf deze heuvels heeft men een prachtig uitzicht over het water en op de overkant; hier vestigt zich vanouds de happy few. Overall zie ik villa's op de glooiingen van de heuvels, maar ook enkele enorme 18de en 19de eeuwse landhuizen. Ik ben hier wel eens in het vroegere vissersdorpje Troense geweest; alle vissershuisjes zijn er tot luxueuze woningen verbouwd. Door de zeer beboste heuvels langs de Svenborgsund valt de wind regelmatig weg. Bovendien krijg ik hier te maken met een ander typisch Oostzeefenomeen. Er zijn hier geen getijden, maar door de wind kan er water op- en afwaaien, waardoor stroming ontstaat. Plaatselijke bekenden weten vaak wel op welke stroomrichting men kan rekenen, maar voor mij is er geen peil op te trekken. In de Svenborgsund krijg ik de stroom pal tegen, evenals de wind. De buitenboordmotor moet erbij, laverend maak ik nauwelijks voortgang. Om bij de eilanden te komen moet ik bij Rudkøbing de brug passeren die de eilanden Langeland en Täsinge verbindt. In het open water na de Svendborgsund kan ik

goed laveren en lukt het me om de snelheid op 4 knoop te houden. Het laatste stukje moet op de motor; voor de brug is er een smalle geul tussen ondieptes van een halve meter en na de brug neemt de wind sterk af en wordt het weer zo druilerig dat ik het zeilen maar voor gezien houd.

'Kleinkapitalist' in haven Strynø met 'sejlersstue'

Om kwart over zeven meer ik af in het haventje van het eiland Strynø en is het in het kajuitje weer opruimen geblazen. Dat is op een bootje

van deze afmetingen een voortdurend terugkerend fenomeen. Zoals ik al schreef, buiten het plateautje in de in de punt van de boot ontbreken kastjes op de Midget 15'. Het grootste deel van de inventaris moet in tassen, tassen en vuilniszakken over de twee bankjes verdeeld worden. Ieder activiteit vraagt om een eigen indeling. Om te kunnen slapen moet er een bank in de lengterichting worden vrijgemaakt, om te kunnen koken en eten moeten de banken beide aan de achterkant worden vrijgemaakt, zodat je aan een kant kunt zitten, tegenover je is dan plaats voor de ingrediënten van de maaltijd, terwijl de primus buiten op het kuipvloertje staat opgesteld. Maar hoe het bootje ook is ingeruimd, tijdens het zeilen met een beetje wind zoekt ieder object door de bootbewegingen zijn eigen plek en is het bij aankomst in de haven een ordeloze bende.

De havens in Denemarken zijn niet goedkoop. Een klein bootje als het mijne geeft nauwelijks voordeel, want er zijn maar een beperkt aantal grootteklassen. Voort de 'Kleinkapitalist' geldt het tarief van 1 tot 7, maar soms zelfs tot 10 meter lengte. Het haventje van Strynø heeft echter wel een bijzondere accommodatie. Behalve de gebruikelijke voorzieningen, toilet en douche, is er hier ook een keuken met twee keramische kookplaten en een 'sejlersstue', een zitruimte met langs de wand een presentatie over de geschiedenis van het eiland en een bibliotheek met enkele honderden boeken, niet alleen in het Deens maar ook in Engels en Duits. Net als in de meeste Deense haventjes hangt hier een automaat om je havengeld te voldoen. 's Avonds komt de havenmeester toch nog even bij me langs: wil ik de volgende ochtend verse broodjes? Ja, natuurlijk!

Maandag 1 juni: een eilandenrijk

Prachtig weer: zonnig bij een zuidwesten wind kracht 4. Eerst maar een rondje over het eiland, waar ik nog nooit geweest ben. Van het oosten uitgerekend is Strynø het eerste van een reeks eilanden ten zuiden van het grote eiland Funen. De meeste eilanden zijn vrij klein, met een doorsnede van een of enkele kilometers. Vele ervan zijn bewoond; in het algemeen zijn deze eilanden per veerboot bereikbaar. In de steentijd lag hier een veel groter gebied droog; een heuvelachtig gebied dat als morenenlandschap in de laatste ijstijd gevormd werd. In het zuiden van Denemarken is de bodem echter gedaald, waardoor het huidige eilandenrijk ontstond.

Tjeerd Boersma

[Wordt vervolgd...]

Zeesenboot of drivkvase

Op de binnenkant van de achterflap van Spitsgattertje 156 staat een mooie foto van Tjeerd Boersma, met als verklaring 'Traditioneel Deens zeilscheepje in de Svendborgsund'. Over dat scheepje en over het scheepstype waartoe dit scheepje behoort, valt iets meer te zeggen/schrijven. Het gefotografeerde zeilscheepje is een Deens vissersscheepje; de 'Karen' (K1054), een 'drivkvase' uit 1921 met als thuishaven Bogø (hier de 'Karen' onder vol tuig).

Het verspreidingsgebied van dit scheepstype reikt tot noordoost Duitsland. Het is het gebied dat bekend staat als de 'Bodden' en dat ook nog een stukje doorloopt in Polen. Het scheepstype wordt daar 'Zeesenboot' of lokaal 'Zeesboot' genoemd. De meeste scheepjes van dit type zijn tussen de 8,90 m en 12,50 m. lang en steken ongeveer 0,50 m. Om de geringe diepgang te compenseren hebben zij niet zoals de Nederlandse platbodems zijzwaarden, maar hebben zij in hun bun een draaibaar midzwaard. De meeste zeesboten zijn overnaads en lijken direct

afgeleid van de Vikingschepen. Ze zijn voor en achter scherp. Op het voordek bevindt zich een klein roefje met slaapgelegenheid voor de vissers.

Dit scheepstype moet niet verward worden met Deense kotters; ze zijn kleiner, veel lager en hoofdzakelijk open. De scheepjes hebben een grote mast, met een grootzeil, zonder giek, een fok en kluiver. Bij minder wind zetten zij boven het grootzeil een gaffeltopzeil. Aan de bezaansmast voeren zij een loggerzeil, met giek, geschoot op een pagaaiastok. Zie ook bijgaande foto's die wij genomen hebben tijdens de Rumregatta in mei 2015 van een Duitse Zeesboot, met bruine zeilen, onder vol tuig.

De Drivkvase/ Zeesbooten visten met een dwarskuil (lokaal 'Zeese' genoemd, vandaar ook de typenaam Zees(en)boot) op ondiepe wateren (bijv. de Bodden en de Deense archipel). Deze manier van vissen kennen wij ook van bijvoorbeeld de botters.

Bij het vissen met een dwarskuil wordt het net opgehouden door twee lange stokken die van voor- en achterschip naar voor en achter staken en het net open hielden. Vervolgens lieten zij de boot dan dwars uitdrijven. Dat deden zij door het midzwaard, of in Nederland het zijzwaard op te halen.

Er is nog een behoorlijke vloot van Zeesbooten/ Drivkvasen en er worden nog sporadisch nieuwe gebouwd. De meeste varen nog, of weer, zoals de '*Karen*', die in zijn nadagen als gemotoriseerde vissersboot een stuurhutje had, in de '*vissermanuitvoering*'.

Voor meer informatie verwijs ik naar internet (o.a. YouTube) waar je met de zoektermen '*zeesboot/zeesenboot*' en '*drivkvasen*' nog meer kunt vinden.

Ook het boek '*Traditions Segler, Frischer Wind in alten Segeln*' van Herbert Böhm weidt een hoofdstuk aan Zeesbooten.

Wim van den Broek

Aangeboden / gevraagd

Verkoopprovisie aangeboden:

Peter en Gabi Mühlhoff van de 'Troll' hebben een creatief idee ontwikkeld om de verkoop van hun Midget 26 te stimuleren. Indien u succesvol een koper voor hun boot aanbrengt, mag u rekenen op 3 % van de verkoops prijs. Zie hiervoor ook de tekst bij de advertentie op de website:

<http://www.midgetclub.nl/advertenties/1057/>

Aangeboden: overtollige Spitsgattertjes

Vanaf 2013, het jaar dat wij de redactie zijn gaan voeren, hebben we nog een aantal Spitsgattertjes over. Van bijna alle nummers hebben we nog exemplaren. Zijn er Midgetclubleden die hierin geïnteresseerd zijn (bijvoorbeeld nieuwe leden)? Anders doen wij ze weg. Belangstellenden kunnen contact met ons opnemen.

Jos Ouwehand & Thécia van Geelen

E.: redactie@midgetclub.nl

Vraag: verzekering voor Midget 20?

Wij zijn tot de conclusie gekomen dat niet alle verzekeraars de Midget 20 als zeewaardig zien, zo ook onze huidige verzekeraar (Kuiper). Omdat wij aansluitend aan de natte reünie richting België willen (en misschien oversteken), wilden wij de verzekering omzetten in Klein Vierkant, maar we kregen telefonisch te horen dat de Midget 20 voor hun niet zeewaardig genoeg is. Gekeken bij FBTO en daar kan het alleen vanaf 26 ft. Toen het foldertje van EOC bekeken (ontvangen op 12 maart - voorjaarsbijeenkomst) en een offerte aangevraagd. EOC doet dit wel, maar raar vinden wij het wel. Waar zijn de Midget 20 eigenaars verzekerd ?

Hans en Nel Koelemeijer

E-mail: koelemeijer@planet.nl